

Leis arenas de Luteça

Au bèu mitan de Paris, leis arenas de Luteça nos raduson a l'epòca gallo-romana. Edificadas entre lo promier e lo segond sègle, tènson son apelacion de l'ancian nom de Paris e son classadas monument istoric. Dins lo temps se i faguèt de combats de gladiators o d'autrei juòcs. Podián aculhir 15 000 personas quand la vila ne comptava pas mai de 20 000 ! A l'ora d'ara son dubèrtas en totei per se i pausar, jogar au balon o a la petanca.. Malurosament ne demòra que quauquei vestigis, pas grand causa a veire.

Lei Catacombas

Sota vòstre pès, un laberint de galariás de peirièras de 800 ectaras. Coma a la fin dau sègle XVIII lei cementèris de la vila coneissián de problèmas sanitaris, una part infima d'aqueste Paris sota tèrra fuguèt agençada per aculhir leis ossaments de quauquei milions de Parisencs sus 1500 mèttres de lòng e a 20 mèttres de fons. Venguèt ansin l'ossuari lo plus grand dau monde. Tre 1809 fuguèt dubèrt au public. Lei visitaires son avertits tre l'intrada per una inscripcion tirada de l'Eneïda e gravada dins la peira : « Arrèsta te ! Es aici l'empèri de la mòrt. »

Leis esgots

A la fin dau sègle XVII, Paris es envaït per la maladiá e leis esgots son una suelha. Se van assanir e modernizar au sègle XIX. La vila se podrà ansin agrandir e respirar. Per l'Exposicion universala de 1867 se i duerb un percors sosterranh per lei visitas publicas e l'imaginacion deis artistas.

Aquesta promenada dins un monde sota tèrra a despart e clafit de mistèri es encara possible a l'ora d'ara. Un musèu i es testimòni de son istòria.